

От руските поля далеч до Атлантика,
през тайнствения лес на Индия безкрайна
и всъжде по света, де пот и горест блика,
трепти с рубинен лъч сияние велико,
открило със любов свещенната си тайна.
И неговия лъч е взор на херувим,
и неговия зов е гъръм: „Да победим!“

Тълпи се легион до братски легиони
и бурното море издига се и тълне:
„Станете вий, деца, вий, робски милиони,
потиснати под златни кървави корони,
угасващи в нощта и в сжнщата смътни!
Станете вий, деца на Лондон Берлин, Рим,
умира старий свет, ний нов ще сжтворим!..“

И блика на света туй северно сияние,
огрело огнен път през кървавата вечер,
и робските деца възрастват в великани,
в смирените сжрца разбуждат се закани,
и тълне все напред рубинения глетчер.
А неговия зов лети кат светъл химн,
а неговия химн гърми: „Ще победим!“

